

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. augusztus 20.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚR KEGYELMÉNEK URALMA

Köszöntés igéje: Zsoltár 33,18

Ámde az Úr szemmel tartja az őt féltőket, az ő kegyelmében bízókat.

Énekek: 8,1.4; 200,1-2.4.6

Alapige: Róma 5,12-21

Annakokáért, miképen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek; mert a törvényig vala bűn a világon; a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincsen törvény. Úgyde a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem az Ádám esetének hasonlatossága szerint vétkeztek, aki ama következendőnek kiábrázolása volt. De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan halnak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra. És az ajándék sem úgy van, mint egy vétkező által; mert az ítélet egyből lett kárhozottá, az ajándék pedig sok bűnből van igazulásra. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővölködésében részesültek. Bizonyára azért, miképen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása. Mert miképen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképen egynek engedelmessége által sokan igazakká lesznek. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megnövekedjék; de ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővölködik: hogy miképen uralkodott a bűn a halálra, azonképen a kegyelem is uralkodjék igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Imádkozzunk!

Imádunk téged, mennyei Atyánk, mert nemzeti ünnepünkön vallhattuk meg a zsoltár szavaival, milyen mély és hatalmas a te gondoskodó szereteted, kegyelmed, irgalmad, köszönjük, hogy nemcsak a te hívő néped iránt, hanem magyar népünk iránt is. Te látod, hogy mennyire nem érdemeljük ezt meg, de éppen ezért vallhattuk isteni felségednek irgalmas voltát.

Magasztalunk téged, hogy élhetünk itt Magyarországon, határon túl is sok-sok helyen, és köszönjük, hogy szólhat a te igéd szabadon. Magasztalunk téged, hogy a bibliai értékek, a keresztyén értékek fontosak manapság az ország vezetői számára is. Ugyanakkor bocsásd meg, amikor mégsem így élünk. De köszönjük, hogy a te bűnbocsátó szereteted teljesen felszabadíthat és adhat új kezdetet, új életet. És Urunk, akinek erre van szüksége, ezt kérjük most, mint gyülekezeti közösség is népünk számára.

Köszönjük az Úr Jézusban kijelentett kegyelmedet. Magasztalunk téged, hogy a bibliaolvasásunk során is láthatjuk, mennyire valósággal készítetted a Messiás, a Szabadító eljövételét. És köszönjük, hogy eljött és győzött. Szeretnénk most is a gyülekezeti istentiszteleten órá tekinteni.

Urunk, te tudod, hogy mi van a szívünkben, ha fájdalom, keserűség, szomorúság, bűnbánat, kérünk, akkor is emelj fel bennünket magadhoz. Ha örvendezünk, hogyha tele van a szívünk hálával, akkor az is hadd lehessen teirántad még magasztosabb, még mélyebb azért, mert itt vagy és szólsz hozzánk.

Áldd meg, kérünk, testvéreinket, akik szabadságos idejüket töltik. Ne csupán testi, hanem lelki pihenésük is legyen. És áldd meg a Neszmélyen levő fiatalokat, köszönjük, hogy ők is hallgathatják a te igédet egész héten. Az ittenieket is, akik pedig itt a napközis héten hallgathatták a te igédet eddig is. Köszönjük, Urunk, hogy ilyen gazdagon adod a te kegyelmedet igéd által is.

Köszönjük, hogy te Szentlelked és igéd által vagy közöttünk. Ebben akarunk örvendezni most is, Atyánk, Jézus által és Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

A gyermekek csendeshetein Rúth könyvéből szóltak a bibliai történetek. A flaneltáblára kirakott figurák között egy Nóé történetében szereplő is kikerült: a szivárvány. Az Úr azt juttatta eszembe, hogy ne csak Nóé történetében lássák a gyermekek a szivárvány jelentőségét a bibliai kijelentés alapján, hanem Rúth történetében is. És amikor a gyermekek meglátták az asztalon ezt a kis flaneldarabot, kérték is, hogy akkor ezt tegyük ki először, mert ez a legszebb, milyen szépen mutat az üres flaneltáblán a szivárvány.

A szivárvány ugyanis mire emlékeztet bennünket? Nem is arra, hogy mi emlékezhetünk az Úrra, hanem, hogy Isten emlékezteti magát Nóé idejében is – és ez mindenkor igaz, ma is – arra, amit ő megígért, amit az ő kegyelme

szeretetéből elvégzett maga számára, és ezt komolyan veszi. A szivárvány Rúth történetében is arra az Úrra akar mutatni, akinek a kegyelme mérhetetlen, érthetetlen.

Arra az Úrra emlékeztet bennünket a Római levél 5. részében kijelentett igazság fényében is, hogy ez a kegyelem tényleg annyira uralkodó, hogy tulajdonképpen hiába tapasztalható látszólagosan a bűn uralma, a halál uralma még az újszövetségi hívő nép életében is, a szivárvány képében is jellemzett isteni kegyelem sokkal inkább bőségesebb, túlaradóbb, győztes.

Amikor Isten kegyelmének a nagyságáról ír itt az apostol az Úr Lelkétől vezetve, hallhattuk, például a 15. versben, három formában is: kegyelmi ajándék, Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék. Aztán pedig többször is hallhattuk ezt a kifejezést, hogy „sokkal inkább”, illetve hogy mennyire bővülő, túlaradó a kegyelem.

Miről beszél a Római levélben, ebben a szakaszban az Úr kijelentése? Nem is jó a kérdés: kiről beszél? Mikor arról van szó, hogy kegyelem, akkor ez mindig egy személyhez kapcsolódik, Isten személyéhez. Ahhoz az Istenhez, aki pedig Jézus Krisztus által jelentette ki magáról, hogy milyen, amikor ő kegyelmes. Bűneset utáni világban abban a boldog hitben élhetünk mi is, amiben annak idején Nőé is élhetett vagy Rúth is – most a gyermekek csendes-hetére utalva újra –, minden kor minden hívő embere ó- és újszövetségi időben, ha látta hitben, hogy ki is az az Úr, aki kegyelmes – nem is akármilyen módon –, akinek a kegyelme uralkodik, itt a szakasz fényében a megigazító szeretetében, ha ebben a tudatban él, akkor valóban boldog. És akkor is betöltheti ennek a boldogsága, amikor éppen talán azzal szembesül, szembesülünk mi is akár, mintha a bűn még uralkodna. Tisztázni fogjuk ma ennek az igének a fényében, amiről azt gondolom, jól ismertek, hogy akkor miért is uralkodhat a bűn látszólag, de csak látszólag a mai világban is esetleg. De mindezt hogyan győzi le hatalmasabban az Úr kegyelmének uralma, megigazító kegyelmének a hatalma.

A bűn és a halál uralmánál Ádám személyét emeli ki, a másikon pedig az Úr Jézus személyét. Hallottuk, mindkettő személynél fontos, hogy valóságos ember volt. Jézus személyénél ki is emelte: az egy ember Jézus Krisztus. És Ádám is valóságos személy volt. A bibliai kijelentésben a párhuzam, a hasonlítás – Ádám előképe Krisztusnak – a fokozásban is megmutatkozik: Ádám-ban valami jellemző, de sokkal inkább Jézusban.

Nézzük meg először tehát akkor, hogy Ádám által hogyan jutott be a világba a bűn és a halál uralma. És rögtön a kegyelem fényében. Olyan jó, hogy a Szentírásban tulajdonképpen a legszomorúbb kijelentéseknél is mi mindig úgy olvashatjuk – majd figyeljük meg, testvérek, a bibliai szakaszoknál –, hogy mindig a kegyelem fényében. Most a Sámuel könyvében is, ha az igét olvastuk, milyen rettenetes kijelentés volt, oda Izrael dicsósége, Isten népe elveszett, a láda is elvétel, de még egy ilyen szakaszban is Isten kegyelme

és szeretete ragyog föl mégis. Az első pontról is tehát a kegyelem fényében kell szólni, mert ha nem így teszünk, akkor csak a szomorú igazságot látjuk, milyen Isten kegyelme nélkül az elveszett ember, a világ, magyar népünk is – nemzeti ünnepen ennek jelentősége van –, de milyen, hogyha igaz az, hogy uralkodik a kegyelem, mert uralkodik az Úr.

Szomorú képet fest tehát, és festet le az igeszakasz rólunk, de az egész szakasz arról akar szólni, hogy az Isten megigazító szeretetmunkája milyen áldásokat, gyümölcsöket jelent az övéi életében. Olvashattunk a békességről, még a próbatételekben is megnyilvánuló reménységről az előző versekben. Arról, hogy Jézusnak a halála is mi mindent szerzett, hát még akkor az élete.

A 12. verstől kezdődően pedig az Ádám és a Krisztus párhuzam kijelentésével be akarja mutatni, hogy hogyan uralkodik is akkor ez az isteni megigazító kegyelem Jézus Krisztus által. Ehhez kellett bemutatni, hogy miért van szükség erre a megigazító kegyelemre. Hallottuk, hogy Ádám által jött be a világba a bűn és a bűn által a halál – most csak röviden összefoglalva. A mózesi törvény ezt az állapotot csak még jobban leleplezte, még inkább láthatta Isten népe is, hogy mennyire elveszett bűnös az Úr nélkül. De azt is hallhattuk, hogy amíg nem volt mózesi törvény, addig is Ádámtól folyamatosan a leszármazottai, az utódai tapasztalták a bűn és a halál törvényét.

Két ember volt csupán, akiknek nem kellett meghalnia, ismerjük őket: Énók és Illés. De ez különleges kegyelme volt Istennek. Viszont ez is mutatja, hogy mégsem áll az, hogy a bűn által a halál, mert volt két ember, akinek nem kellett meghalnia. Pedig Isten milyen határozottan kijelentette, hogy milyen súlyos következménye van Ádám bűnének. Amikor Ádám elbukott, elesett, akkor őbenne minden utóda. Ezek azok az igazságok, amiket – azt gondolom – mi tudunk, majd a konfirmáción is, vasárnap 3-kor lesz az is-tentisztelet, biztos, hogy újra hallani fogjuk. Amit ki akarok emelni, hogy ez a valóság, ez ma is áll.

És most nemzeti ünnepünkön először nézzük a szomorú igazság fényében, hogy például a vírushelyzet miatt most nem lehet este 9 órakor együtt lenni ott a Duna partján, vagy bárhol, és gyönyörködni a tűzijátékban, mert nem lehet tűzijáték. Pedig milyen jó lenne így megünnepelni egyik legfontosabb nemzeti ünnepünket. De köztetek is lehetnek, akik meg arra gondolnak, hogy de jó, hogy nem lesz tűzijáték, lehetne azt a sok pénzt másra költeni. És máris mondtam egy ellentétet, ami miatt még hívők között is lehet, hogy vita van abban, hogy most legyen tűzijáték, vagy ne legyen tűzijáték.

Ha nézzük a televíziót, a híreket, akár baloldali, akár jobboldali híradás hangzik, azt halljuk, hogy a vezetők közt sincs teljes mértékben egység. Sőt, olyan fájó volt talán tapasztalnunk, hogy a legnagyobb bajok idején nem tudtak összefogni a vezetőink. A pártok pártoskodtak. Nem tudtunk összefogni. Pasaréti hívőként mered ezt mondani, hogy nem tudtunk összefogni? Miért van az, hogy a világiak is olyanok, amilyenek, pedig milyen sok hívő ember

van Magyarországon meg határon túl is. Hogyhogy nem látszik a kegyelem uralma az Úr népén keresztül?

Lehetne így gondolkodni, ha nem látnánk az Úr kegyelmének a valóságát. A világban is nemzeti ünnepünkön is látnunk kell, hogy a bűn és a halál az uralkodik azok életében, akik nem az Úréi. Akik pedig az Úréi vagyunk, lehet, hogy abban tapasztaljuk meg ennek a fájó igazságát, hogy úgy érezzük, mintha még mindig uralkodna, pedig már az 1-3. részben – ahogy végigolvastuk – látszódott, hogy a bűn uralma, az csak és kizárólag az Isten nélküli elveszett bűnös jellemzője. Aki az Úré, az ő életében nem uralkodik a bűn soha többé, hanem a kegyelem uralkodik. Éppen erről szól a 4-5. részekben az ige. Lehet, hogy a vétkeink miatt szégyent érzünk, lehet, hogy a Kísértő rá akar mutatni arra, hogy: – Nézd meg, milyen vagy most is, nem is vagy hívó! De ez csak a féligazság. Igen, Ádamban a bűn és a halál uralma. És sajnós a jelenléte még ott lehet az életünkben. De mit hozott Isten megigazító kegyelme?

Ez a kérdés-felelet is el hangzik majd vasárnap délután, most előre hadd halljuk:

60. kérdés: Mi módon igazulsz meg Isten előtt?

Felelet: Egyedül csak a Jézus Krisztusban való igaz hit által, oly módon, hogy bár lelkiismeretem vádol, hogy Isten minden parancsolata ellen súlyosan vétkeztem, azoknak csak egyikét is soha meg nem tartottam, sőt még mindig hajlandó vagyok minden gonoszra: mégis Isten, az én minden érdemem nélkül, egyedül az ő ingyen kegyelméből nekem ajándékozta és tulajdonítja Krisztusnak tökéletes elégtételt, igazságát és szentségét, mintha én soha semmi bűnt nem tettem volna és semmi bűnöm nem lett volna, sőt, mintha én tanúsítottam volna mindazt az engedelmességet, amelyet Krisztus érettem tanúsított, de csak úgy, ha e jótéteményeket hívó szívvel elfogadom.

A bűn uralma, a halál uralma, de ott van az Úr Jézus személye és az ő általa hozott megigazulás. A megigazulás igei tanításában pedig az a fontos, hogy nem a mi igazságunk ez, hanem ez az Úr Jézus igazsága. Ezért folytatódik ebben a szakaszban is a párhuzamba állításnál a fokozódással a kijelentés. Beszélni kell a bűn és a halál uralmáról Ádám miatt, de ott van Krisztus is. És emlékszünk, hogy az Úr már Ádámnak és Évának is tudomására hozta még ott a bűnesetkor, még az Éden kertjében, mikor a Sátánnak nyilvánvalóvá tette, hogy jönni fog majd az asszony utóda, magva, aki legyőzi a Sántánt. Ezt Ádám és Éva is hallhatta és tudhatták, hogy lesz majd egy ember, aki legyőz mindent, ami az Ádám bűnesete miatt a bűn és a halál uralmát jelentheti a földi életben.

Ádám előképe Krisztusnak. Magasztaljuk az Urat ezért. Nem véletlen az, hogy az Úr Jézus, aki valóságos Isten, valóságos ember is, most is. És mit csinált? A hasonlításnál kiderül, hogy valami olyasmit tett az Úr Jézus, az Úr

Jézuson keresztül Isten, a mennyei Atya Szentlelke által – a Szentháromság Isten személye hadd ragyogjon fel előttünk –, ami sokkal inkább hatással van, sokkal hatalmasabb erő.

A 15. versben hadd húzzam alá újra: „De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra.” Ezt a verset is lehetett volna az igehirdetés alapigéjének venni csak magában. Olyan érdekes, hogy Isten kegyelméről mi tudjuk, hogy ajándék, de itt az Úr mégis ki akarta emelni: Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék vagy a kegyelemben való ajándék. Az ajándék voltot akarta kiemelni. Az „Isten kegyelme” kifejezés is önmagában jelezné ezt, de mégis az ajándék jelleget akarja mondani. Az első kifejezésben pedig, amit hallottunk: „de a kegyelmi ajándék” – itt is az ajándék jelleg van kiemelve.

A bűn és a halál uralmánál a hívő ember is tapasztalja, hogy annyira nem vagyok igaz. Az életem nem mutatja azt, hogy ki is vagyok valójában. És a Kísértő ezt meglovagolja és elkészerít bennünket: – Nézd meg, mit tettél most is? 'Már megint!' vagy 'Még mindig!' – ezek a kifejezések nagyon kedvesek a Kísértőnek. Az Úr meg mire mutat rá? Hát nem neked kellett a megigazulást megszerezned magadnak, ez ajándék, a kegyelem önmagában jelzi ezt. Kegyelemből való ajándék.

Hogyan nyilváníthatja tehát a szent Isten az elveszett bűnöst igaznak? Erről szól több kifejezésben is: Jézus Krisztus által. S ha figyeltük, nem is azt mondta, hogy Jézus halála által, hanem itt a hasonlításnál az Úr Jézus engedelmességét hozta elő. Ebben benne van persze a halála is, hiszen „engedelmes volt halálig, még pedig a keresztfának haláláig”, de azért ne felejtjük el, és hallottuk a hitvallási iratunk válaszában is, hogy az Úr Jézus engedelmessége nagyon fontos abban, hogy Isten az elveszett bűnösöket, bennünket is Jézusért igaznak tart, igaznak nyilvánított és nyilvánít most is. Az Úr Jézus engedelmessége a fogantatása pillanatától kezdődően a halála pillanatáig a földi életében megvalósult. Ő tökéletesen engedelmes volt.

A mostani héten az egyik bibliakörben meg is kérdeztem, hogy mi volt az utolsó engedelmesség-tette az Úr Jézusnak, amit a halála előtt be kellett teljesíteni. Valami meg volt ígérve, hogy a Messiás, amikor szenved, még a halála előtt át kell, hogy éljen valamit, és csak azután mondhatta ki Jézus, hogy elvégeztetett. És mi volt az az egyetlen mondat, egyetlen szó, amit ki-mondott az Úr is? Hogy: szomjazom. Egy szó, de ha nem mondja ki, akkor nincs megváltás, akkor nincs az, hogy a kegyelem uralma legyőzi a bűn és a halál uralmát. Egy szó a kereszten: szomjazom. Ennek az átélése és ennek a megvallása.

Mi hogy éltük meg esetleg, amikor szomjaztunk? Vagy szomjasak voltunk, mondjuk így nyári időszakban? És a férjünk vagy a feleségünk elfelej-

tett hozni italt, a csapvíz meg olyan langyos, szeretném a hűtőben hűtött vizet inni vagy bármilyen italt, de hát nem tették be, pedig direkt kértem reggel, még a munkába menetel előtt. Elkezdünk haragudni, elkezdünk indulatosak lenni, hogy nem figyelnek rám. Csak annyiból, hogy szomjasak vagyunk és érezzük ennek a terhét, és egyszer csak a bűn elkezd bennünk munkálkodni, mintha még uralkodna. Jézus meg még a halála utolsó pillanataiban is arra figyel, hogy a szomjúság-, az italkérdésben is tökéletesen engedelmes Fiú legyen.

Ezután már talán könnyebb lesz a válaszadás, hogy mi volt a legelső nagy kísértés, amit Jézusnak át kellett élnie a pusztai vándorlás éhezése során? Ott meg a kenyér volt, hogy gyorsan csinál-e magának kenyeret, mert éhes és megteheti. Amikor a kenyérkérdésben mi bármit megtehetünk, bármit megvehetünk és lehet, hogy mégis az lesz az igaz: „Istenük az ő hasuk” – van egy ilyen kifejezés a Bibliában. Vagy amikor valakik a kenyérkérdés miatt érzik úgy, hogy hogyan nézek ki, és a Sátán, a Kísértő teljesen elkészeríti a fiatalokat vagy az időseket, mert hogy nézek ki, és nem vagyunk boldog, felszabadult életű hívő emberek, hanem mintha még mindig a bűn és a halál uralkodna. De az Úr Jézus a kenyérkérdésben is tökéletesen engedelmes volt. Milyen jóízűen tudott enni az Úr Jézus akkor, amikor neki is milyen sok mindene volt. Emlékszünk, amikor csodát tett, akkor úgy tette a csodát, hogy még maradjon is jócskán.

Két egyszerű élethelyzet Jézus életéből a kísértés első mozzanatánál a felnőttkorában, illetve a halála előtti utolsó pillanatok, és az Úr Jézus engedelmes volt. Ezt olvastuk itt, hogy ez az ő engedelmessége volt az, ami száunkra megszerezte a megigazíttatást.

Ebben a szakaszban még nem arról van szó, hogy az életünkön vajon látszik-e az, hogy mi igazak vagyunk, megigazultak. Az majd a 6. részben van leírva, amit a kalauz szerint ma olvastunk, a szentség kérdése, amikor látszik is az életünkön, hogy mi így élünk. Az 5. részben, itt a végén nem az a kérdés, hogy látod-e az életeden a változást, hanem az a kérdés, hogy Isten milyen változást hozott az életünkben a maga számára. Igaznak nyilvánított. Ezért volt így a kérdés, hogy: hogyan nyilváníthatja az elveszett bűnöst igaznak Isten? Hát egyedül Jézus igazsága által. Hallottuk: én még most is hajlandó vagyok minden gonoszra, de mégis Isten előtt olyan vagyok, mintha soha semmi bűnt nem tettem volna, sőt, mintha olyan engedelmes lettem volna, mint Jézus volt. A két példát ezért is akartam idehozni.

Mégis megváltozott életről beszélhetünk az 5. részben is. Hallottuk ugyanis kétszer is. Először a 17. versben ezt mondja: „sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek” – tehát életben uralkodnak –. Az utolsó versben pedig, a 21.-ben: „hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék igazság által az örök életre a

mi Urunk Jézus Krisztus által”. Látszik tehát, hogy az igaz voltunk, hogy függetlenül attól, hogy hogyan éljük meg az engedelmisséget vagy nem, lát-szik-e az életünkön, hogy mi az Úré vagyunk már vagy nem, az Úr előtt mi az övéi vagyunk.

Ő neked is ezt mondja: az övé vagy, te az enyém vagy, te igaz vagy. Akkor is igaz vagy, ha mindent ellene teszel. Akkor is igaz vagy, ha mindenki más azt mondja, hogy milyen gonosz vagy. Én úgy látlak téged, mint az egyszerű Fiamat, látom az ő engedelmes életét, az ő tisztaságát, az ő tökéletes-ségét rajtad, mert te igaz vagy. A megváltozott élet azt jelenti, hogy amilyen-nek lát az Úr és amilyennek kijelent bennünket, ha ezt hittel megragadjuk, elkezd munkálkodni bennünk Isten ereje, Isten kegyelmének az ereje. Hit által ragadhatjuk meg – hallottuk –, itt többször is kiemelte.

Újra hadd mondjam: a Kísértő, a Sátán mindent meg akar tenni, hogy nehogy ezt merjük hinni. Mindig arra mutat rá, ami éppen hibánk, bűnünk, akár véletlenül is. Mindig azt akarja bemutatni, hogy mennyire a bűn uralma van még az életedben, ahogy halál közeledik, látod, hogy a halál uralkodik, ijedj meg, félj tőle. A Kísértő mindent megtesz, hogy a bűn és a halál uralmát felnagyítsa. És arra gondoljunk: talán mintha uralkodna? Az Úr meg arra mutat rá, hogy: nézz az Úr Jézusra, nézd az ő igazságára, őrá nézz! És lásd magad ilyennek, mert én ilyennek látlak.

És ekkor mondja ki ezt, hogy „ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik”. Lehet, hogy a Kísértő jogosan támadhat bennünket. – Nézd meg! – és igen, mert éppen elbuktam, elestem, kételkedtem, nem hittem. A Kísértő pedig erre rátett még. De azt mondja az ige, hogy „ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik”. Itt is a „sokkal inkább”. És ez a kegyelem az, amelyik uralkodik a 21. vers szerint. „Sokkal inkább bővülködik:...” – majd a kapcsolópont – „...hogyan miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék igazság által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.” Az örök életre. Nemcsak a földön, hanem mindörökké Isten kegyelme uralma és igaz voltunk.

Miért nem kell félni a haláltól? Mert amikor jön a halál, akkor mi tudjuk, hogy utána ki jön értünk és kivel találkozunk. Miért nem kell félni, amikor elbukunk a bűnben és szégyelljük magunkat, mint mondjuk Péter is a tagadásánál? Péter kit látott meg a tagadása utolsó pillanatában? Az Úr Jézus arcát. Ő is Jézusra nézhetett és keservesen kezdett sírni miatta, de tudhatta, hogy van bocsánat és szabadítás.

Uralkodott a bűn, de a kegyelem sokkal inkább uralkodik. Miben látszik ez? Vegyük a legfájóbb kérdést, a halált. Ez az Úr Jézus életében is az utolsó pont volt, amit neki át kellett élnie. És ezt mindig szeretem így mondani, hogy Jézusnak át kellett élnie a halált, azaz neki vállalni kellett a testi halált is. Emlékszünk, hogy erre a halálra mondja a halál és a bűn uralma miatt az ige, hogy „mint utolsó ellenség töröltetik el a halál” (Jel 15,26). De az a hívő em-

ber, aki tudja, hogy a bűn és a halál uralmánál sokkal hatalmasabb az Úr Jézus Krisztus által, az ő igazsága által kijelentett kegyelem uralma, az tudhatja, hogy akkor végső soron ez a bizonyos testi halál is nemhogy nem veszteség, hanem nyereség.

Filippi 1,21 – amikor Pál apostol a filippieknek arról ír, hogy ő fogságban lévén lehet, hogy meg fog halni, mert kivégzik, de azt is érzi, hogy talán még nem fogja az Úr hazavinni, mert azért érzi, hogy jó lenne még a filippiekkel is találkozni. És ez egy olyan érzés benne, hitbeli érzés, ami miatt gondolkodik, hogy mi lenne nekem jobb. Ő azt mondja, hogy: persze, jobb lenne az Úrnál lenni, de azért mégiscsak jobb veletek. Most még látom, hogy ennek van az ideje. Azt érezzük, hogy itt nemcsak a filippiekkel való kapcsolatban éli ezt meg az apostol, hanem az Úrral való kapcsolatában. Képzeljük el, hogy Pál tudja, hogy mi jön azután, ha ő meghalna és kimondja, hogy jobb az Úrral, de most le kell mondanom erről a jobbról, mert még veletek van terve az Úrnak és velem. Itt mondja ki az apostol az 1. rész 21. versében: „Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.”

Az isteni kegyelem bővülködésének és az uralma valóságának a mélységét a Római levél is a folytatásban majd hozza, mikor a 14. részben arról ír az Úr igéje: „Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának: Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk. Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon mind élőkön uralkodjék.”

A Római levél 5. rész 12. versétől kezdődő szakaszban a halál az egy nagyon fájó igazság, a halál uralma valósága. És mit látunk? Halál felé közeledő hívő ember is mit láthat? A kegyelem uralma annyival nagyobb Jézus által, hogy az a halál nyereség.

Édesanyámnak az elmenetele három hete történt, és én ezt a szó legteljesebb értelmében átéltem, hogy mint jelent ez egy anya elvesztésekor, hogy a meghalás nyereség. Egészen más így a gyász terhét hordozni, és tapasztalni, hogy a kegyelem uralma az mennyire valóságos ma is.

Még mindig maradjunk a halálnál. Mi jön a halál után az Úréi számára? Azt mondja az ige: boldog élet. Illetve emlékszünk, azt mondja: éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig – ez egy gyönyörű bibliai kép arra, hogy a hitben elhunyt szeretteink uralkodnak. Uralom – ezt ígérte meg az Úr ebben a szakaszban, hogy örök életben is uralkodnak. A meghalás után is uralkodnak az Úréi, ugye a lelkük. Jézus eljövetelekor pedig ez az uralom kiteljesedik majd mindannyiunk számára. A Jelenések könyve 22. rész 5. versében látszik, hogy az Új égen és az Új földön hogyan valósul meg Jézus uralma, de az övével együtt.

Csak a halállal kapcsolatos győzelméről beszéltem eddig az Úrnak. Akkor hol van a halált megelőző időszak, ami azért sokkal hosszabb időszak

mindannyiunk számára? Megtérésünk óta ezt éljük. Hisszük-e, hogy a kegyelem uralma sokkal hatékonyabb, sokkal hatalmasabb, mert itt Jézus igazsága van a háttérben, Isten hatalma. A bűn és a halál uralma látszólag mint ha győzne, de ez csak látszólag. A hitünk az látja a valóságot.

Mivel itt a bűn megnövekedése kapcsán mondta, hogy ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik, ezért innen hadd közelítsem meg. Amikor érzed ezt, hogy megnövekedik a bűn és nem megy a hívó élet talán, nem látszik igaznak az életem, szentnek, akkor ez a szakasz pontosan ezt mondja, és erről volt szó végig: ne magadra nézzél, hívó ember, hanem az Úr Jézus igazságára, az ő engedelmségére. Mindig arra nézzünk, aki ő, és amit ő tett és ebben látjuk meg a magunk életét is, és ekkor kezdünk mi is úgy élni és úgy viselkedni, ahogy az Úr Jézus tette, mert látom, hogy ki volt ő, ő mit végzett el, ő hogyan élte ezt meg, és ennek az öröme betölti az életünket.

Személyes példát hadd mondjak. Nekem az igazságérzetem az nagyon érzékeny, mióta hívó lettem pláne, és mivel nagyon hamar lettem hívó, kisgyerekként, ezért én az óta küzdök ezzel, hogyha az igazságérzetem bántást tapasztal, az nagyon nehezen elhordozható számomra. Lehet, hogy nem látszódik rajtam vagy nem mondom ki, de belülről tud emészteni. És annyira vigasztaló volt egyszer erre rádöbbenni, hogy nem az én igazságérzetem a fontos, hanem az Úr Jézus igazsága, az ő igazságérzete. Hát, ha az Úr Jézus látja azt a sok gonoszságot, ami a világban van, ami miatt én olyan sokszor elkeseredtem, akkor ő mit érezhet most is, meg ő látja azt, hogy én is mennyire feszült vagyok most, mert az igazságérzetem bántást szenvedett. Ez szabadított föl abban, hogy amikor jön ez a támadás, ez a kísértés, hogy elkeserítsen, hogy dühössé tegyen belülről, az Úr Jézus békessége, az Úr Jézus igazsága, ami ugye szeretettel együtt működik. Nem szörnyülködni, hanem az Úr Jézusnak az igazságát megélni.

Amikor mások bűnét látod, talán még szenvedsz is mások bűne miatt, és mások életében nagyon uralkodik a bűn, és te vagy az elszenvető alanya ennek, ez az igeszakasz azt mondja, hogyan tudjuk az Úr kegyelmét, a kegyelme uralmát felmutatni ilyenkor az elveszett bűnösök között. Hogyan képviseled Isten kegyelmének a hatalmát és uralmát, az Úr Jézus igazságát, igaz voltát?

Végül nemzeti ünnepünkre gondolva: ha az elején inkább negatív példákat mondtam, azt azért is tettem, hogy lássuk, hogy a mi magyar népünknek is szüksége van az Úr kegyelmére hozzánk hasonlóan. De a nemzeti ünnepünkön látjuk-e Isten túlradó kegyelmét népünkön, nemzetünkön? Látjuk-e a világban minden gonoszság és bűn és halál uralma mellett és ellenére is, hogy de ott van Isten kegyelme. Te miben látod magyar népünk életében most, ma Isten kegyelmének a nagyságát Jézus Krisztus által? Hiszen emlékeztek, az Úr Jézus éppen azt akarta, hogy ebben a világban maradva, itt tartva bennünket, az ő isteni kegyelmének a munkáját képviseljük. De láthas-

suk és lássuk meg mindabban, ami az Úr szeretetének a jele a világiak között is. Hogyan éled meg az Úr kegyelmét a világi hivatásodban? Hogyan képviseled az ő uralmát, a kegyelem uralmát, amikor imádkozol a népért, a vezetőkért? Hogyan látszik az életedben az, hogy áldásul lehetünk nemcsak a gyülekezet, a hívő testvérek, hanem a világiak számára is?

A mostani időben az Úr az ő kegyelme munkáját végzi az elveszettek mentésében. De ez a mentés nem csupán az örök életre való megmentésre vonatkozik, hanem már előtte is a földi életükben az elveszettek között az Úr az ő kegyelmét akarja megmutatni az övéin keresztül különösen is.

Így lehessünk és így legyünk a helyünkön. Először is a mi személyes életünkben is, mint hívő nép, mint közösség életében is az Úr kegyelmének a munkáját, uralmát boldogan éljük át – ebben bátorított az ige. A bűn és a halál uralmával szemben Isten kegyelmének túlradó volta, uralkodása Jézus által az ő igazsága által. Ezen keresztül az elveszetteket menti az Úr Jézus, mert még nem jött el és addig mentheti. Mi pedig áldássá lehetünk hazánk számára is, sokak számára. Ha más nem azzal, hogy imádkozunk népünkért. Most is, amikor imádkozunk majd, adjunk hálát az Úr kegyelme munkájáért és könyörögjünk népünkért is.

Imádkozzunk!

Magasztalunk azért, mennyei Édesatyánk, hogy te ebben a világban akard megmutatni, milyen túlradó a te kegyelmed, kegyelmed uralma.

Hadd adjunk hálát neked, amikor ennek a kegyelemnek a valósága bennünket is megragadott, kimentettél az elveszett voltunkból, és mi is igazak lehetünk, mint az Úr Jézus. Köszönjük ezt a titkot, hogy te így döntöttél, ezt jelentetted ki, hogy Jézus igazságát nekünk tulajdonítod.

És azért is áldunk, amikor az életünkben is látszódott, hogy már nem gonoszul élünk, hanem mint igazak. Köszönjük, hogy ezt használad abban is, hogy mented az elveszetteket.

Hálát adunk, amikor a családjunkban tapasztalhattuk ennek a te munkád-nak a gyümölcsét vagy a munkahelyen vagy akár itt a közösségben, a gyülekezetben. Magasztalunk azért, amikor a világi hivatásunkban is úgy lehetünk jelen, hogy a te kegyelmed megmutatkozhatott a munkatársak közt is. Urunk, mi annak örülünk a legjobban mindig, amikor látjuk valaki megtérését, te segíts, hogy annak is tudjunk örülni, amikor tapasztalhatjuk, hogy a te kegyelmed valakinek az életében titokzatosan, de valósággal munkál.

Köszönjük, hogy tőled kérhetünk védelmet, szabadítást azok számára a testvéreink számára, akik üldöztetnek, akiknek sokkal nehezebb életkörülményeik vannak ebben az időben, a világban.

És tudod, hogy a szívünk mennyire fáj, amikor arra gondolunk, hogy Kárpátalján a háború miatt is szenvednek az ott élő magyarok. Kérünk téged, hogy isteni kegyelmed nagysága teremtsen ott békét hamar.

AZ ÚR KEGYELMÉNEK URALMA

Arra kérünk, hogy amikor a világban annyi a gonoszság, a hamisság, a bűn uralma látszik egyértelműen, ha más nem, az imádságunkkal a te isteni kegyelmed uralmát képviseljük. De köszönjük, hogy sok minden mással is tehetjük ezt.

Kérünk, áldd meg a gyermekeinket, a konfirmáló fiatalokat, unokáinkat, dédunokáinkat, hogy ők is úgy nőjenek fel, hogy már fiatalon megismerjék a kegyelem erejét.

Kérünk azokért, akik gyengék a hitben, elerőtlenedtek, erősítsd meg őket, Urunk. És a beteg testvéreinkért, a gyászolókért. Köszönjük, hogy te a gyászban is kegyelmed nagyságát mutatod nekünk.

Most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg szent nevéért.

Ámen.

200. ének

Vulpius Menyhért, 1609.

Ó, ma- radj ke- gyel- med- del Mi-
ve- lünk, Jé- zu- sunk, Hogy a bű- nös vi-
lág- nak Tő- ri- be ne jus- sunk.

2. Ó maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk,
E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.

3. Ó maradj, világosság Mivelünk fényeddel, Te
vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.

4. Ó maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten, Szent
kegyelmed áraszd ránk Minden szükséginkben.

5. Ó maradj oltalmaddal Mivelünk, hű pajzsunk,
Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.

6. Ó maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten,
Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.

Stegmann Józsué, 1588–1632.